

Written by
Saturday, 26 January 2008 20:53 -

""ஐந்தாம் ஒரு மிருகம் காத்திருக்கிறது; துண்டி விட்டால் அது வறியோடும் கிளம்பும்", என்பது ஒரு சௌகரியமான பொய். மிருகத்தன்மை மாறி பரிணாம வளர்ச்சியடைவதுதான் மனிதத்தன்மை. பரிணாமம் பின்னோக்கிப் போகாது. குஜராத் தில் நடந்த வறியாட்டம், தற்செயலாக தட்டி எழுப்பப்பட்ட மிருககுணம் அல்ல. அது இயல்பாக மனிதனிடம் உள்ள குணநலன்களை மழுங்கடித்து, பல காலமாக அவனது மனளையில் புதிய வகைக்கப்பட்ட பதேவெறி; தன்னை விடத் தாழ்ந்தவனின் தலை சற்றே கட்ட நிமிரக்கூடாது எனும் ஆதிக்க வெறி; யதச்செய்யாய் வெடித்த கலவரமல்ல, அது ஒரு திட்டமிட்ட வட்டை.

"எதைச் செய்வது சரி, எப்பிசுச் செய்வது சரி" என்பதெல்லாம், மனித மனம் நாளும் கற்றுத் தரேபவன. மனவியல் கருத்தின்படி, ஊக்குவிக்கப்படவன (மிட்டாயோ? கதைட்டலோ?) சரியானவன என்றும், தண்டிக்கப்படவன (அடிக் கப்படவதோ? ஒதுக்கப்படவதோ?) தவறானவன என்றும், மனம் கற்றுக் கொள்கிறது. "தண்டிக்கப்பட மாட்டோம், தப்பிப்போம்" என்று மனதுக்குத் தெரிந்தால் — தவறானதாகத் தெரிந்து வதைத் தவற்றதைக் கூட மயன்று பார்க்கத் துணியும். தண்டனை கிடகை காது எனும் தறியமும், ஓர் ஊக்குவிப்புதான். இப்படி மிருகத்தன்மான செயல்கள், நரேடியாகவோ? மறமைகமாகவோ? ஊக்குவிக்கப்பட்டால், மனம் "இதுவே நியாயம்" என்றும் நம்பியிருக்கும்.

சரியான காரியங்களைச் செய்தபின் இயல்பாகவே மனதுக்குள் மகிழ்ச்சியும், பெருமையும் நிலவும். "வெட்டினனே, கொளுத்தினனே, கொன்றனே, கொள்ளையடித்தனே, கற்பழித்தனே" என்று பெருமையோடும் பசும் குஜராத் இந்து

Written by

Saturday, 26 January 2008 20:53 -

வெறிச் செயல்களுக்கு ஆதரவாக வாக்களிப்பதும், அச்செயல்களை ஊக்குவிப்பதேயாகும். நடுத்தர வர்க்கத்தின் இந்த மௌனமான மறைமுகமான ஊக்குவிப்பிற்குக் காரணம், சூயநலம் மிகுந்த அச்சம்; "ஜெயிக்கும் குதிரை மலையே பணம் கட்டலாமே" எனும் சத்தாட்ட மனப்பான்மை; வலப்பவன் பலசாலி – அவனை எதிர்ப்பதை விட கட்டிச் சேர்ந்து கொள்ளலாமே, என்ற கோழைத்தனமான "கூயுத்தி". இந்த நடுத்தர வர்க்கமும் ஒரு கட்டம்தான்.

மர்க்க வெறியோடும் மட்டபக்தியோடும், ஒரு தவறான தலைவனைப் பின்பற்றும் கட்டம், வாய்ப்பு கிடைக்கும் போதெல்லாம் வெறியாட்டம் போடும். வேடிகளை பார்க்கும் நடுத்தர வர்க்கத்தின் மௌனமே, இந்தக் கட்டத்தின் இன்னும் உரக்கச் சப்தமிட வகையும். "தன்னலக் குறிக்கோள்" மட்டுமே கொண்ட தலைவனிடம் அடிமைப்பட்டாக் கிடக்கும் இந்தக் கட்டம், "வெறியாடும் வாய்ப்பிலையே விடாதலையின் திருப்தியை அடையும். ஒரு முறை ருசித்த பிறகு, அடுத்த வெறியாட்ட வாய்ப்புக்குக் காத்திருக்கும். இந்தக் கட்டத்தை, ஒதுங்கி நின்று பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் நடுத்தர வர்க்கம், வெறியலையில் ஒருநாள் சூலபமாக உள்ளிழுகப்பட்டாவிடும்.

தனி மனிதனுக்கு "தன் வீடு, தன் இடம்" எனும் பாதுகாப்பான எல்லைகள் தவிர்ப்படாகின்றன. வெறியே ஒரு கட்டத்திற்குள் நுழையும் போது, அவனுக்குத் "தன் இடம்" என்பதில்லாததால், ஒரு பாதுகாப்பின்மை உணர்வு ஏற்படுகிறது. இது ஒரு பயமாகவும் மாறுகிறது. இந்தப் பாதுகாப்பின்மையின் பயத்தை, அவன் கட்டத்தின் எண்ணிக்கையில் சரிசெய்ய முயலுகிறான். தன்னைப் போலவே, பல தனிமனிதர்கள் இரூக்கும் கட்டத்தாலையே தரையம் பெறுகிறான். கட்டத்தின் அளவு அதிகரிக்கும் போது தனது தனித்தன்மையை மீறி, கட்டத்தின் ஓட்டுமொத்தத் தன்மையில் கலக்கிறான். பெரும்பான்மை மக்கள் கட்டத்தில் சமம் மறியாடிகள் போலிருந்தாலும், அதில் ஒரு கும்பல் தலைவனின் கலிப்பட்டாளமாகச் செயல்படும்.

7 / 7